

[Ninn-Hansen.]

udvalget er den højtærede indenrigsminister jo ikke til stede, og det var den højtærede indenrigsminister, der sidste gang i særlig grad tog afstand fra det og fremsatte ønske om nogle ændringer, som jeg håber vi i nogen grad har efterkommet med det forslag, vi har fremsat. Jeg ved ikke, om det er tilfredsstillende for den højtærede indenrigsminister, og om det er muligt at formå den højtærede indenrigsminister til at meddele det her under debatten. I går lykkedes det jo dog at få den højtærede økonomiminister til at stige ned fra sit ophøjede nordiske stude og gå ind i en voldsom diskussion om apotekervæsenet, så måske kunne vi formå den højtærede indenrigsminister til i dag at meddele, om vi har opfyldt nogle af de ønsker og taget hensyn til den kritik, der blev fremsat fra retsforbundets side med den højtærede indenrigsminister som ordfører.

Jeg synes, at værdien af denne lovgivning er så stor, at jeg på ét område vil anmode den højtærede undervisningsminister om at overveje, om man ikke skal give plads for, at den kan udvides til nye områder. Der står i lovforslaget i slutbestemmelsen, at loven ikke gælder for Grønland — den kan sættes i kraft for Færøerne, men ikke for Grønland — men med de tanker, der er om en højskoleordning i Grønland — jeg håber, vi ved lejlighed kan få nærmere at vide om, hvor langt man er kommet med disse tanker — var det måske en idé at overføre nogle af mulighederne her til den grønlandske befolkning.

Jeg tænker på en af de taler, den højtærede undervisningsminister har holdt i det høje ting i forbindelse med behandlingen af lovforslag angående aften- og ungdomsskoleundervisningen, hvor den højtærede minister har sagt noget meget rigtigt, at det måske netop er den undervisning, der foregår i disse aftenskoler, der sætter noget i gang, at man dér har drivkraften til det, der skal fremmes. Hvis der er nogen steder, man har brug for dette nye incitament, som en sådan undervisning kunne være, er det vel netop i Grønland med den stærke udvikling, der er foregået dér, og derfor vil jeg bede den højtærede minister overveje, om man kan overføre noget dertil, eller den højtærede minister mener, at det

er bedre at begynde med en egentlig højskole i Grønland.

Med hensyn til de to lovforslag, er der jo en afgørende forskel på det økonomiske område. Den højtærede ministers forslag betyder en årlig merudgift på 2 mill. kr. Det forslag, venstre og det konservative folkeparti har fremsat, betyder en årlig besparelse på 4 mill. kr. Der er altså, således som lovforslagene foreligger i øjeblikket, en forskel på ca. 6 mill. kr. for statskassen, hvilket selvfølgelig også må have interesse under debatten om de to lovforslag.

I øvrigt er der jo ikke tale om de meget store ændringer i det af den højtærede undervisningsminister fremsatte lovforslag. Ungdomsskolen og tanken om ved en frieftermiddag at give alle adgang til at deltage i undervisningen er vi velvilligt indstillet overfor. Sidste gang var der jo tale om en prøveordning, en overgangsbestemmelse, og vi vil da gerne overveje, om det kan være mere naturligt at sætte den her foreslåede bestemmelse ind.

Der er også foreslået en udbygning af ungdomsskolen. Jeg synes, det viser en erkendelse af, at der er et behov hos de aldersklasser, der skal dækkes af ungdomsskolen, for en videregående undervisning. Vi har jo ikke haft det samme syn på skolelovgivningen. Det konservative folkeparti havde ønsket om et obligatorisk 8. skoleår. Jeg synes, at der i det her foreslåede ligger en erkendelse af, at der havde været behov for at fastsætte en sådan undervisning i selve skolestrukturen, men når man ikke har gjort det, og den lovgivning er jo færdigdrøftet, vil vi selvfølgelig gerne gå ind i en overvejelse vedrørende en udbygning af ungdomsskolen, selv om vi synes, det andet havde været bedre og rigtigere; men den højtærede undervisningsminister ved jo alt om vort syn på skolepørgsmålet.

I forbindelse med aftensskoleloven vil jeg gerne have lov til at understrege betydningen af det, vi i hvert fald delvis nåede til sidste gang, nemlig at man må placere initiativet til den undervisning, der skal finde sted, hos de private, frivillige oplysningsforbund. Der var i det oprindelige lovforslag fra 1954 noget, synes jeg, der i høj grad lagde initiativet over til ungdomsnævnene i kommunerne. Vi fik en bestemmelse indsat i loven, hvorefter oplysningsforbundene altid